

La **dictadura franquista reprimeix** els vençuts —**afusella el president Companys**—, **deroga** l'Estatut i **liquida** els avenços socials i democràtics de la República. Sense poder Catalunya malda per **incorporar una immigració** mai vista. Les lluites obreres, amb **sindicats clandestins**, conflueixen amb la lluita per la democràcia i les llibertats nacionals, en iniciatives unitàries com **l'Assemblea de Catalunya: llibertat, amnistia, estatut d'autonomia i dret a l'autodeterminació**.

Mort **Franco**, el president a l'exili, **Josep Tarradellas** —que havia rebut el testimoni de **Josep Irla**— **torna a Catalunya** el 1977 i la **Generalitat és restaurada** en l'únic acte de **reconeixement de la legitimitat republicana** d'una **Transició amnèsica** que dona lloc a una **Constitució tutelada pels militars** i una **democràcia de baixa qualitat**.

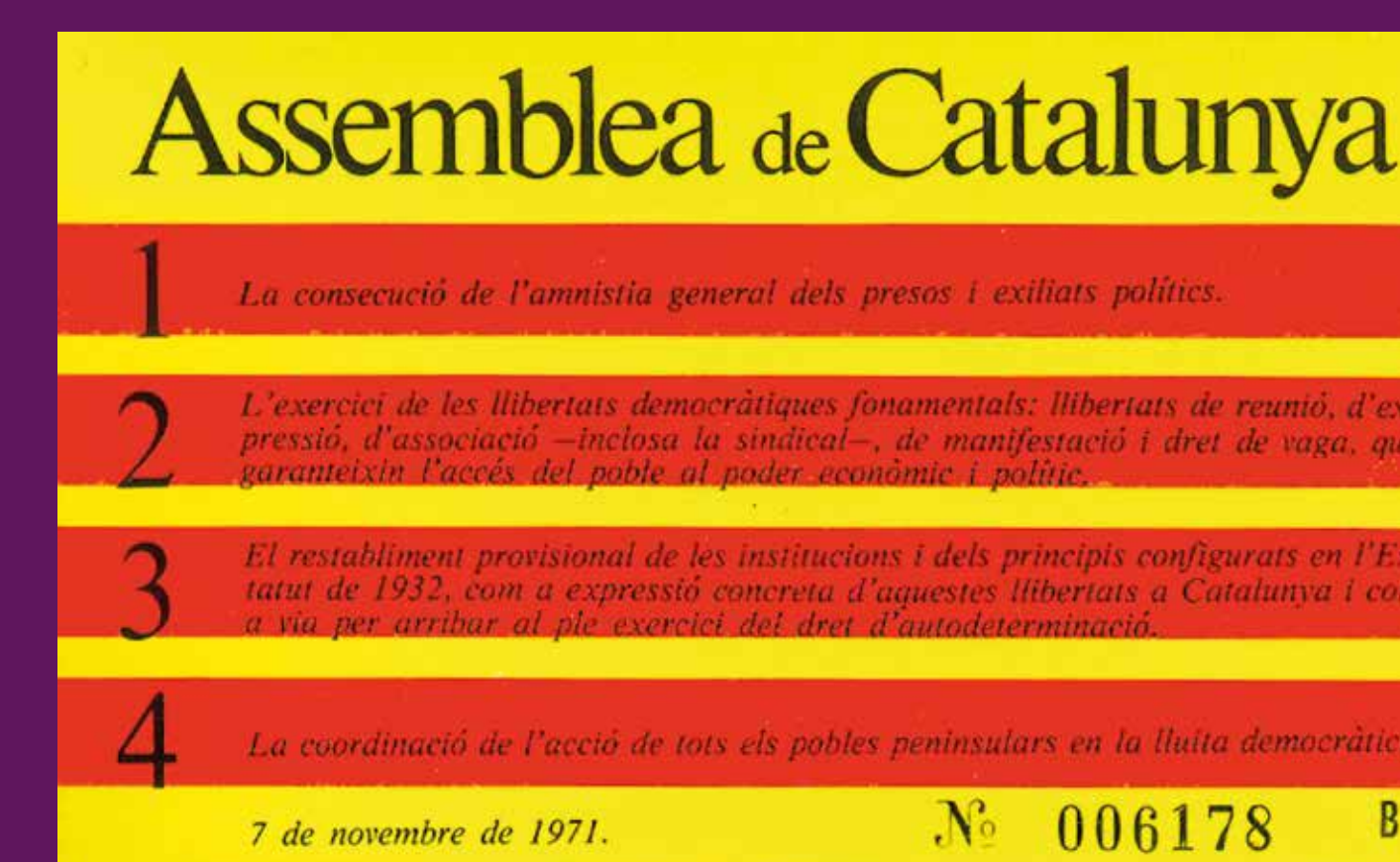
Catalunya aposta per l'autonomisme liberal i democristià de CiU per avançar en l'estat del benestar (educació, salut, barris...) i la **reconstrucció nacional** (TV3, immersió lingüística, Mossos...). I també per assegurar la **modernització de l'Estat espanyol** i la seva **incorporació a Europa** com a garantia de la irreversible democratització del sistema.

El model funciona a batzegades —ofegat pel dèficit fiscal i la invasió competencial—, però acaba fent aigües quan **l'Estatut de 2006** —l'**aposta federalista** del nou govern d'esquerres— és rebaixat a les Corts, i després de referendat pel poble és novament **retallat pel Tribunal Constitucional**, en plena involució democràtica, social i territorial.

La crisi i l'austeritat asimètrica imposada per Madrid a les classes populars catalanes, fan que, amb **l'esgotament de l'autonomisme i la via morta del federalisme**, la societat catalana reaccioni i decideixi que ha arribat l'hora d'exercir **el dret a l'autodeterminació**. **L'ampli consens** catalanista permet l'acord per celebrar, el 9 de novembre de 2014, una **consulta** per tal que el poble de Catalunya **decideixi** si vol esdevenir un **nou estat independent** per construir **un nou país**.

11 de setembre de 2013
Un fragment de la cadena humana que va unir Catalunya del Pertús a Vinaròs reclamant la independència nacional, en una de les mobilitzacions cíviques i polítiques més gran de la història del país.

7 de novembre de 1971
Bo d'ajut a l'Assemblea de Catalunya, que recull el text del seu programa democràtic de quatre punts.

1971
Mapa dels Països Catalans. La reivindicació d'un futur compartit per a tots els territoris de llengua i cultura catalanes va assolir, durant l'oposició a la dictadura franquista, un caràcter hegemònic.

Barcelona, 10 de setembre de 1983
La creació de TV3 va suposar l'accés de la cultura catalana a l'instrument més potent de la cultura de masses de la segona meitat del segle XX. A la imatge, Joan Pera a la primera emissió de TV3.

Barcelona, 11 de setembre de 1977
El moviment obrer sorgit durant la clandestinitat franquista, amb un pes fonamental de la nova immigració espanyola, va fer seves les reivindicacions nacionals al mateix nivell que les democràtiques i socials.

Barcelona, 23 d'octubre de 1977
El retorn de Josep Tarradellas, com a president de la Generalitat, enllaça la legitimitat republicana amb la nova legalitat espanyola, prèvia a la promulgació de la Constitució Espanyola.

Deltebre - Sant Jaume d'Enveja, 30 de març de 2014
Des del 2000 el moviment en defensa del riu Ebre i d'una nova cultura de l'aigua, enfront la política invasiva i especulativa del govern espanyol, ha representat la mobilització en defensa del territori més massiva produïda mai a Catalunya.